

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 16. janvārī iesniedza *Cour de cassation*
(Francija) – *Cdiscount SA/Ministère public***

(Lieta C-13/15)

(2015/C 107/28)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Cdiscount SA*

Atbildētājs: *Ministère public*

Prejudiciālais jautājums

Vai 2005. gada 11. maija Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem⁽¹⁾, 5.–9. panta noteikumi ir šķērslis tam, lai jebkādos apstākļos – neatkarīgi no ietekmes uz vidusmēra patērētāja izdarīto izvēli – aizliegtu atlaides, kuras nav aprēķinātas atbilstoši atsauces cenai, kura ir noteikta ar tiesību aktu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīva 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 ("Negodīgas komercprakses direktīva") (OV L 149, 22. lpp.).

**Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2015. gada 6. janvāra rīkojumu lietā T-479/14
Kendrion/Eiropas Savienība 2015. gada 17. februārī iesniedza Eiropas Savienības Tiesa**

(Lieta C-71/15 P)

(2015/C 107/29)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Tiesa (pārstāvji – A. V. Placco un E. Beysen)

Otrs lietas dalībnieks: *Kendrion NV*

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2015. gada 6. janvāra spriedumu T-479/14, *Kendrion/Eiropas Savienība*;
- prasījumus, kurus Eiropas Savienības Tiesa (turpmāk tekstā – "EST") bija izvirzījusi Vispārējā tiesā atbilstoši tās Reglamenta 114. pantam, apmierināt un tādēļ
- primāri, pieņemt galīgo nolēmumu lietā, *Kendrion NV* prasību par zaudējumu atlīdzību atzīstot par nepieņemamu, jo tā ir vērsta pret EST (kā Savienības pārstāvi);

- pakārtoti, ja Tiesa uzskatītu, ka apstākļi, ka minētā prasība ir vērsta pret EST un nevis pret Komisiju (kā Savienības pārstāvi), neietekmē tās pieņemamību, bet tomēr arī uzskatītu, ka Vispārējai tiesai, izskatot EST izvirzīto procesa jautājumu, bija jālemj, ka EST vietā kā atbildētājam ir jāstājas Komisijai, nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai nolēmuma taisīšanai par *Kendrion* prasību par zaudējumu atlīdzību, ņemot vērā EST juridiskos argumentus;
- piespriet *Kendrion NV* atlīdzināt EST tiesāšanās izdevumus pirmajā un apelācijas instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Ar 2015. gada 6. janvāra rīkojumu Eiropas Savienības Vispārējā tiesa noraidīja lūgumu, kuru EST atbilstoši minētās tiesas Reglamenta 114. pantam iesniedza lietā T-479/14 *Kendrion*/Eiropas Savienības Tiesa. Šīs iestādes lūguma galvenais mērķis bija atzīt par nepieņemamu pret to kā atbildētāju celto *Kendrion NV* prasību, ar ko tā vēlējās panākt Savienības ārpuslīgumiskās atbildības konstatēšanu un saņemt atlīdzību par zaudējumiem, kuri, kā tā apgalvo, tai ir radušies tādēļ, ka Vispārējā tiesa neesot ievērojusi saprātīgu termiņu lietā T-54/06 *Kendrion*/Komisija. Pakārtoti, EST lūgumā bija izvirzījusi procesa jautājumu, lūdzot Vispārējo tiesu nolemt, ka EST vietā kā atbildētājam ir jāstājas Eiropas Komisijai (turpmāk tekstā – “Komisija”). EST šai ziņā norādīja, ka prasītājam sava prasība pret Eiropas Savienību bija jāvērs nevis pret EST kā tās pārstāvi, bet gan pret Komisiju. Vispārējā tiesa minētajā rīkojumā šai EST nostājai nepiekrita.

Tagad EST Tiesā vērsās ar apelācijas sūdzību atbilstoši EST Statūtu 56. pantam, lūdzot rīkojumu atcelt. Šīs apelācijas sūdzības atbalstam EST norāda, ka nav ievērotas normas par Savienības pārstāvību tās tiesās un nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu.

Pirmajā pamatā par normu par Savienības pārstāvību tās tiesās neievērošanu EST norāda, ka, tā kā attiecībā uz lietām, kuras par Savienības ārpuslīgumisko atbildību ir ierosinātas, pamatojoties uz atbilstoši LESD 228. pantam celto prasību, nav konkrētu normu par Savienības pārstāvību tās tiesu iestādēs, tad šīs pārstāvības noteikumi ir jāsecina no tiesu darbības piemērojamiem vispārīgajiem principiem, īpaši no pareizas tiesvedības principa un tiesas neatkarības un objektivitātes principiem.

Šim pirmajam EST pamatam ir divas daļas, konkrēti, pareizas tiesvedības principa prasību un tiesas neatkarības un objektivitātes principu prasību neievērošana.

Pirmā pamata ietvaros EST norāda, ka Vispārējās tiesas secinātais, ka EST ir jāpārstāv Savienība iepriekšminētajā tiesvedībā par zaudējumu atlīdzību, ir acīmredzami balstīts uz judikatūru, kas radusies ar spriedumu *Werhahn Hansamühle* u.c./Padome un Komisija (63/72–69/72, EU:C:1973:121; turpmāk tekstā – “spriedums *Werhahn* u.c.”). No minētās judikatūras izriet, ka, ja pret Kopienu, tagadējo Savienību, vērsas saistībā ar atbildību par tās iestāžu darbībām, to Savienības tiesās pārstāv tā iestāde vai iestādes, kurām tiek pārmesta rīcība, kas radījusi minēto atbildību. EST uzskata, ka šāds risinājums šajā lietā nav piemērojams, jo, ņemot vērā vairākus faktorus, tādējādi var rasties situācija, kas var izrādīties pretrunā labas tiesvedības prasībai, kas savukārt saskaņā ar spriedumā *Werhahn* u.c. skaidri noteikto ir minētā sprieduma pamatā. Šai ziņā EST cita starpā arī norāda, ka nav ievērots LESD 317. panta pirmās daļas tvērums un Regulas Nr. 966/2012⁽¹⁾ 53. panta 1. punkts, pamatojoties uz ko Vispārējai tiesai esot bijis jākonstatē princips, ka tāda zaudējumu atlīdzība, kāda tiek prasīta šajā lietā, ir jāizmaksā no Komisijas daļas Savienības budžetā.

Pirmā pamata otrās daļas ietvaros EST, atsaucoties uz ECT 2008. gada 10. jūlija spriedumu *Mihalkov/Bulgārija* (lieta Nr. 67719/01), norāda, ka Vispārējā tiesa savā rīkojumā nav ievērojusi tiesas neatkarības un objektivitātes principus, lemjot, ka *Kendrion* celtās prasības par zaudējumu atlīdzināšanu ietvaros Savienība ir jāpārstāv EST. Ņemot vērā, ka šajā lietā, pirmkārt, apgalvotais fakts, kas ir pamats atbildībai, ir radies, iztiesāšanas sastāvam pildot tiesas uzdevumus, un, otrkārt, iztiesāšanas sastāvs, kuram jāiztiesā lieta – i) ietilpst tajā pašā tiesu iestādē (Vispārējā tiesa), kurā ietilpst iztiesāšanas sastāvs, kuram tiek pārmesta atbildības pamatā esošā darbība un ii) ir atbildētājas šajā lietā (EST) neatņemama sastāvdaļa, jo tiesneši ar to ir profesionāli saistīti – iepriekš minēto prasību izpilde ir apdraudēta, vēl jo vairāk tad, kā atzinusi Vispārējā tiesa, kad tāda zaudējumu atlīdzība, kāda prasīta šajā lietā, ir izmaksājama no EST daļas [Savienības] budžetā.

Visbeidzot **otrā pamata** ietvaros EST norāda, ka apstrīdētajā rīkojumā **nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu**, jo tajā nav konkrēti atspēkoti argumenti, kurus EST Vispārējā tiesā bija izvirzījusi par sprieduma *Kendrion*/Komisija (C-50/12 P, EU:C:2013:771) piemērojamību.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 1. lpp.).